

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

PROPRIETATEA

„Reuniunii economice în Orăștie“
Apare în fiecare Sâmbătă

INSERȚIUNI:

se socotesc după tarifă, cu prețuri moderate.
Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Serbări culturale.

Săptămâna trecută la Sibiu au fost frumoase serbări culturale: »Asociațiunea« și-a ținut adunarea generală în reședința comitetului seu central și pentru aceea comitetul și-a dat toate silințele, ca această adunare să și fie chiar mai presus decât adunările ținute în alte părți. I-a și succes. Lume multă s'a adunat la Sibiu atât la ședințele oficiale ale adunării cât și la serbările arangate în jurul ei.

Din cuvântul de deschidere al v.-președintelui P. C. S. Dr. Pușcariu și din raportul general, reese evident, că în lucrarea acestei societăți culturale se pune acum o mai multă stăruință pentru regularea organizării sale în toate părțile, după care apoi să urmeze și o lucrare în fond, în merit, mai însemnată.

Merit mare are »Asociațiunea« în punctul, că ea e, s'ar putea zice, un fel de cultivătoare a frățietății între toți Români. La adunările ei ai rara oca-

siune de a vedea pe Români adunați fără privire de confesiune, îngăduindu-și unii altora locuri de onoare în conducerea instituției, ear' în atingerea lor sociale apreiindu-se cu inimă numai românească, ori de-s ici, ori de colo, și toți bucurându-se că se vedă așa numeroși adunați la un loc, ca reprezentanți ai inteligenței și culturii poporului nostru. La adunarea din Sibiu această bucurie a revederii multor frați a fost mărită prin faptul, că foarte mulți domni și dame din România au venit și au luat parte la adunare și la serbări, interesându-se de toate și încurajând pe frații lor de aici, la muncă stăruitoare, ear' damele lor dându-ne prin purtarea lor o pildă despre iubirea pentru popor prin faptul, că în loc să se îmbrace în mătăsuri și zorzoane domnești, *cât au stat la aceste serbări, au umblat îmbrăcate numai în costum țărănesc, ca țerancele din România, atât la ședințele adunării, cât și pe strade și la petreceri.* A fost acest fapt de bună samă un memento pentru noi, care deși avem d. e. minunatul port seliștenesc, cu care am putea sta mai

presus de toate porturile populare, nu s'au găsit cine să-l ducă acolo ca un special în semn de onoare, în semn de demonstrație nobilă. Să nădăduim că se va face aceasta tot mai mult în viitor.

Ear' buna înțelegere care predomină lucrările »Asociațiunii«, fie să se întărească tot mai tare și să străbată pături tot mai largi și mai adânci, spre binele de obște al încercatului nostru neam din aceste părți.

De președinte al »Asociațiunii« a fost ales cu aclamațiune dl *Dr. Alexandru Mocioni*, dându-se prin asta o meritată atențiune unui bărbat de valoare a poporului nostru.

— **Dela Buri** au venit zilele astea iarăși știri ce fac dureri de cap Englezilor. În o luptă mai mare dată aproape de Pretoria, generalul Botha a bătut rău o trupă de englezi, apoi, pe când se le vie înt'ajutor, s'a depărtat cu voinicii sei.

FOIȚĂ

LA ORAȘ

Marea 'n valurile sale
Când le-aruncă pe grămadă,
Nu va fi mai sgomotoasă
Ca plebeii de pe stradă.

Nori de prav se cern a lene
Peste șiruri lungi de case,
Să 'mbulzesc pe ulicioare
Mutre seci, și mutre grase.

Toți grăbesc, — că fug ai zice,
Zece es din ori-ce casă;
Corso-i plin de săbii lucii
Și de foșnet de mătăasă.

Vin și trec în alergare
Și cu birjele luxoase,
Don Juani cu fețe stinse
Și cocoane somnoroase.

Dintr'o curte 'ntunecată
Iese bietul flașnetar,
Câte ploi, câte necazuri
Rabdă el pentr'un crețar.

Colo jos p'o treaptă roasă
Zace orbul ghemuit,
Tremurând cerșește milă
Cu glas frânt și obosit.

Dar' mulțimea să grăbește
Fiecare 'n rostul lor,
Domnii au să cocheteze
Nu ved' bietul cerșitor.

Milă, suflet, nu-i la modă,
Totul e mașinerie,
Vorbe dulci să spun de față
Ear' de dos fătărnicie.

Ce virtej de fală goală
Câtă lucie sërăcie,
Câte rele, șiretlicuri,
Cât șablon și viclenie!

Eu cu gândul meu departe
Fug, și 'n fugă m'aș tot duce,
Pân' la satul meu cu brazii
Și cu murmurul cel dulce.

Arad, 1901.

Maria Cioban.

INDURARE

— NUVELĂ —

(Urmare)

La ușa unei case dintr'o stradă a Galațului, cineva sună.

Despre fundul antreului, un soldat voinic și frumos pășește în virful picioarelor ca să deschidă.

— Domnul colonel e acasă, soldat?

— E acasă, da doarme încă.

— Să-i dai cartea asta de vizită și să-i spui că o să viu peste un ceas.

— Am înțeles.

AGRICULTURA

Scosul cartofilor (crumpenelor) și păstrarea lor.

Ca toate plantele ce trebuie păstrate timp mai îndelungat, cartofii sunt a se lăsa să se coacă pe deplin. Numai astfel de cartofi pot fi păstrați peste iarnă.

Cartofii ajung de timpuriu la mărimea recerută; totuși ei nu sunt deplin copti, decât atunci când vregii (cotoarile) și frunzele s'au uscat, ear' coaja nu se mai deslipește de pe miez.

Numitele semne sunt cele mai neînșelătoare. După timp nu ne prea putem lua; căci soiurile de tot timpurii se coc încă prin Iunie, altele n Iulie, August, Septemvrie și chiar și în Octomvrie.

Scosul cartofilor se face în deosebite feluri: cu sapa, cu furcoiul, și cu alte unelte și mașini. Dar' cu nici una din uneltele și mașinile iscodite în timpul din urmă pentru a cruța cu ele din spese și timp nu se poate face un lucru desevirșit. Unele mașini scot cartofii mai repede și îi curăță de pământ, dar de adunat tot trebuie adunați cu mâna. Plugul pentru scosul cartofilor a lui R. Sack-Plagwitz încă face bune servicii, căci cu el cartofii se scot repede și tot odată se curăță de pământ, rămânând, ca oamenii să-i adune de pe brazde. Acest plug aici nu e scump în asemănare cu alte mașini de scos cartofii. Cu ori-ce unelte

Soldatul închise ușa încet și rămase înmărmurit cu cartea de vizită în mână. Ceti:

Iani Chefalidi, proprietar.

— Cum?... Grecu aici? Ce caută oare?... Cunoaște pe domnul colonel?

Din fundul antreului, spre stânga se deschise o ușă.

— George! striga cuconița domnului colonel, cine-a fost?

— Un boer, cuconiță. Iată mi-a dat o carte de vizită și mi-a spus că o să mai vie peste un ceas.

— Bine! Adă cartă încoa.

După-ce dădu cartă, George se depărtă, nedumerit, spre bucătărie.

— Ce-o fi căutând el aici..., se întreba mereu.

Peste un ceas, cuconu Ieni veni din nou. George îi deschise ușa salonului de lângă odaia de culcare. Domnul colonel îl aștepta.

și mașini s'ar scoate însă, ei trebuie adunați cu mâna.

La noi scosul se face cam de obicei cu sapa, și cel-ce îi scoate, îi și alege, îi curăță de pământ și îi adună. În alte locuri, pentru-ca lucrul să meargă mai cu spor, bărbații îi scot cu furcoai de fer înzestrate cu 3—4 coarne; pe urma lor vin femeile și copiii, cari îi curăță și adună. Unde cartofii se scot cu plugul, cei rămași în pământ se adună cu prilejul arăturilor de toamnă sau și mai potrivit lăsând porcii pe loc, cari îi adună cu desevirșire.

Lucru de căpetenie este, ca să ne ferim a-i tăia și înțapa; ear' cei vătâmați cât de puțin trebuie aleși dintre cei sănătoși, pentru-că trecând de grabă în putreziciune, ei o împrumută aceasta grămezii întregi, în care se află.

Nu e bine a se lăsa cartofii timp mai îndelungat în soare, pentru-că se înverzesc; înghețul sau o brumă groasă peste noapte îi poate degera. De aceea cartofii odată scoși, e bine să fie puși cât mai îngrabă la adăpost.

Cartofii se păstrează în pivniți, bordee și în găuri făcute în pământ.

Pivnițele svântate sunt cele mai potrivite pentru păstrarea cartofilor și mai cu samă a celor meniți pentru mâncare și pentru vânzare în decursul iernii.

În lipsa pivniței, sau având mulți cartofi cari nu ne-ar încăpea toți în

— Bonjour, domnule colonel! Mi-se pare că noi ne-am mai cunoscut odată, de mult; sunt vre-o câți-va ani.

— Ah! da! domnule Chefalidi; îmi aduc aminte. Și cum s'a făcut de nu ne-am mai văzut de atunci?

— Apoi, uite, eu sunt într'una ocupat la moșie. Vin cam rar prin Galați.

— Ah da, ai moșie aici în județu nostru.

— Da, și din nenorocire mă judec într'una cu țeranii de pe moșia mea. Nu-i chip să-i fac să înțeleagă că imașu, pe care voesc să pună stăpânire, ține de trupu moșiei mele.

— Ei, ce vrei! așa e! Țeranii își oameni mărginiți la minte. Ei nu-și pot da niciodată socoteală de ce-i al lor și de ce nu e.

În odaia de culcare de alături,

pivniță, îi putem păstra în gropi făcute anume în pământ. Aceste gropi se fac la îndemână, în curte sau grădină, adânci de 30 cm., largi de cel puțin un metru, ear lungi după trebuință. Timp de 2—3 zile ei se acoper numai cu scânduri sau cu un strat nu prea gros de paie, ca să poată abori. După aceea se pune un strat de pământ ca de 20—30 cm. Prin acest strat de pământ cartofii aboresc și mai departe; dar' sunt scutiți de înghețurile timpurii. Prin Noemvrie se mai așează peste stratul de pământ pomenit încă un strat în-doit mai gros, care scutește cartofii de înghețurile de iarna.

Fiindcă în astfel de gropi nu umblăm de obicei până de cu primăvară, este lucru cuminte a alege cu cea mai mare îngrijire toți cartofii cât de puțin tăiați, înțepați sau altcum atinși de vr'o stricăciune, ca să nu strice și pe cei sănătoși.

Se întâmplă uneori că prin o zăpadă și îngheț prea timpurii, sau altcum din o altă negrijie oare-care, cartofii ne dejeră. Acești cartofi de obicei se moaie și putrezesc. Pentru a încunjura paguba sigură, ce are să ne ajungă în astfel de întâmplări, cartofii degerați trebuie ferți și puși la înăcrit în gropi zidite și cimentate sau și numai săpate în pământ. Peste ei se pune apoi un strat de pământ în grosime cam de 50 cm. În starea aceasta

George își făcea treabă într'una: putea să asculte tot ce se vorbește în salonaș.

— Dar' mai mult, domnule colonel; la mine țeranii își și rîi, nu numai mărginiți la minte. Să vă dau numai un exemplu. E în sat la mine un țeran, căruia îi zice Șerban. Acela e un zurbagiu de n'are margini. Întărită într'una pe ceilalți țerani contra mea. Și toți se uită la el, ca la D-zeu. Când tribunalul a orînduit o nouă măsurătoare a imașului, n'a rîsculat tot satu?... Era să mă omoare pe mine, pe inginer și și pe domnul subprefect.

— Ah da! Am auzit. Ei, și cum s'a isprăvit cu rîscoala aceea?

— I-a ținut vr'o cinci zile închiși la primărie și în urmă a venit ordin dela minister să le dee drumul.

— Ei, și acum, cum a rămas?

— Apoi mâne avem din nou înfățișare și vom vedea. Am documente

cartofii se pot păstra fără să se strice un an și chiar și mai mult.

Cartofii înăcriți sau murați sunt un nutreț plăcut pentru tot felul de vite.

Scosul și păstrarea napilor de nutreț și de zahăr.

Napii de nutreț și de zahăr ajung la mărimea lor deplină încă prin Iulie și August. De aici înainte ei se desvoaltă mai mult în lăuntru, adaugându-li-se părțile zăhăroase. Tocmai pentru aceea napii trebuie lăsați să se coacă deplin până pe la sfârșitul lui Septembrie sau începutul lui Octombrie; altcum napii de nutreț nu ajung la deplină putere hrănitore, nici cei de zahăr bogăți în materii zăhăroase, ceea ce e ținta de căpetenie a cultivării acestor napi.

Dar' napii scoși prea de timpuriu, până a nu se coace, rămân verzi și nu se pot bine ținea, pentru-că putrezesc. Cu deosebire napii, ce voim să-i ținem timp mai îndelungat, trebuie să-i scoatem numai cătră sfârșitul lui Octombrie.

Pentru scosul napilor trebuie dat în laturi pământul din jurul lor. La napii puși în rinduri lucrarea aceasta se săvârșește cu plugul anume de scos napii, cu hârlețul, sapa, turcoiul sau săpoiul. Pe urmă napii se pot smulge cu mâinile.

Napilor de nutreț li-se rup foile. Cei tăiați, înțepați ori altcum vătémați se înlătură, pentru-că acestia putrezesc

prin care probez că imășu ține de trupu moșiei.

Mâne e întâișare la curte, auzise George.

Trebuie să fi venit aici al de moș Șerban și al-de moș Sandu, gândea el.

— Ai bun avocat?

— Cred că-i bun; am pe domnul Ziteanu.

— Ah da! e unul din cei mai buni advocați de aici.

— Avocat am bun, dar' nu știu, domnule colonel, ce-o fi gândit judecătorii, fiindcă ei trebuie să cunoască deja afacerea mea.

— Ei, ce să gândească! Eu cred că o să-ți dea dumitale dreptate.

— Așa cred și eu, dar' vedeți, domnule colonel, eu tot sunt neliniștit. Și, zău să vă spun, de aceea am venit azi pe la d-voastră. Știu că aveți pe fratele d-voastră care e președinte și

și împrumută putreziciunea și altora, astfel că pot să se strice grămezi întregi.

Napii de sēmēnță se păstrează de obicei în pivnițe, ear' ceialalți în gropi făcute la îndemână în apropierea grajdurilor.

După-ce napii au fost așezați în gropi, se acoperă cu paie și cu un strat de pământ cam de 20 cm., când frigul crește, peste stratul subțire de 20 cm. se mai pune încă un strat de pământ cam de 50 cm., sub acest înveliș apoi napii pot ierna bine, fie gerul cât de mare. Unii pun în fiecare groapă numai câte un rînd de napi. Cu chipul acesta napii sunt mai bine asigurați contra stricăciunii.

Foile rupte când cu scosul napilor se dau oilor, ca să aleagă tot ce e bun. Unii le adună și pun la înăcrit, păstrându-le în chipul acesta ca nutreț pentru iarnă; ear' alții le lasă să putrezească pe loc, făcându-se gunoiu. Nici chiar modul din urmă nu e rău. Mult mai rău e însă obiceiul de a rupe foile napilor în timpul creșterii, adevă peste vară. Napii, ale căror frunze se rup tot mereu, rămân mici, și astfel plugarul îndură pagube simțite, pentru-că la napi rădăcina este partea de căpetenie, nu frunzele, și ei se și cultivă mai ales pentru rădăcinile lor.

Napii de nutreț sunt o hrană minunată pentru toate animalele domestice. Vacile nutrite cu napi dau lapte mult și bun. Untul din laptele vacilor

care are multă influință asupra celorlalți judecători...

— Da! Eu cred că fratele meu o să aibă o deosebită atenție pentru d-voastră. O să-i mai vorbesc... Dar'... ia ascultă domnule Chefalidi, dumneata... mi-se pare.. ai o nepoțică?

— Da, domnule colonel.

— Și după cât am auzit, foarte frumușică. E la Sacre-cœur; nu e așa?

— Da...

— ...Și ce e mai nostim, e că nepotul meu, sublocotenentul Cireș, îmi vorbește mereu de ea... Mi-se pare că i-a cam căzut la inimă!

Vestea asta îl cam turbură pe cuconul Ieni. Prefăcându-se vesel, căuta să profite momentan de situație.

— Nu știam de aceasta, domnule colonel; dar' să vă spun drept m'ași simți onorat să...

nutrite cu napi are un gust plăcut și se poate ținea timp îndelungat. Vacilor se pot da napi jumătate și chiar trei din patru părți ale hranei zilnice; ear' oilor până la un chilogr. de fiecare cap.

Ce s'a zis despre napii de nutreț se potrivește și pentru napii de zahăr. O singură deosebire mai însemnată se găsește. Anume: după-ce au fost scoși, lor nu li-se rup foile, ci li-se taie capul cel verde cu frunze cu tot. Apoi se curăță de pământ cu o custură și li-se taie rădăcinile firoase.

Părțile verzi parte se murează, gătindu-se ca nutreț pentru iarnă, parte se dau animalelor numai decât în stare proaspătă.

Toți napii trebuie puși la adăpost în pivniți sau în gropi cât mai în grabă. Lăsați în soare sau la aer, și numai o zi, ei se veștejesc și perd mult din greutate și bunătațe.

Napii de zahăr se pot bine păstra și în grămezi afară din pământ. Ei se așează în grămezi regulate, punându-se cu cozile înlăuntru și deasupra cu spinare sau cu vârf. În jurul acestor grămezi nu se pun paie, ci numai un strat de pământ în grosime de 40—50 cm.

Napii de zahăr se desfac din grămezi numai în ziua când trebuie duși la fabrică.

Cei de nutreț de asemenea se scot în fiecare zi numai atâta câți pot fi dați la vite, ear' ceialalți se astupă cât de bine ca să nu pētrundă gerul la ei.

— Ei, ce vrei! domnule Chefalidi. Așa-s tinerii.... Și datoria noastră e să le croim o viață fericită.

— Așa e, domnule colonel. Dar'... vedeți... aș voi să scap de chinul procesului, ca să mă pot ocupa mai de aproape și de soartea nepoatei mele. Sper că atențiunea ce veți avea d-voastră și toată familia d-voastră pentru mine și prin urmare și pentru nepoata mea, va fi una din garanțiile cele mai bune pentru viitoarea noastră prietenie și legătură mai strînsă..

— Da, da, da!

Cuconu Ieni se pregătea de plecare. Colonelul îi strînse mâna afectuos în ușa salonului.

— Vom face tot ce vom putea, domnule Chefalidi!

George, care ascultase toată convorbirea, eși repede în antret să deschidă ușa.

A XII-a Expoziție de vite

arangeată de „Reuniunea română de agricultură din com. Sibiului“.

I. Programul

expoziției de vite, ce se va ținea Duminică, la 14/27 Octomvrie 1901, în comuna Ilimbav.

1. În scopul de a înainta economia de vite, »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« va arangea la 14/27 Octomvrie 1901 în comuna Ilimbav o expoziție de vite împreună cu distribuire de premii în bani.

Expoziția se va mărgini de astădată la vite cornute cu excepțiunea caprelor.

2. Expoziția se va ținea în ziua amiatită, începând dela 9 ore înainte de amiază și până la 1 oră după am., când va urma premiarea.

Expoziția se va ținea pe locul numit »Lunca din capul satului«.

3. La expoziție nu se primesc decât vitele locuitorilor din comuna Ilimbav, Chirpăr, Marpod, Săsăuș, Fofeldea, Hosman, Țichindeal, Nocrichiu, Alțina și Bendorf.

Pentru vitele aduse afară de Ilimbav se cer pasapoarte în regulă.

Cerând trebuința, proprietarii au să dovedească, că au ținut înșiși vitele în timp de $\frac{3}{4}$ de an cel puțin.

Oile trebuie expuse în grupe de cel mai puțin 3 capete; altcum nu se premiază.

Lui cuconu Ieni nici prin minte nu-i trecu că a fost o clipă față'n față cu copilul unui om pe care îl băgase în pământ, după-cum se plângea George.

Domnul colonel își sorbea ultimele picături din cafea, istorisind cucoanei planul făcut cu nepoata domnului Chefalidi...

— N'ar fi o partidă rea, zicea cucoana. Grecu ăsta trebuie să aibă mulți bani. Și asta i-ar prinde bine lui Costică, care e cam chelțuitor.

Când colonelul voia să se scoale de pe scaun, George, care aștepta respectuos lângă ușă, face doi pași militărește spre colonel.

— Trăiți, domnule colonel! Am să vă rog ceva.

— Ce e, George?

— Să-mi dați voe la amiază să

4. Primirea vitelor în expoziție se face prin comitetul arangiator local, care va publica din parte-și dispozițiunile luate. Comitetul poate refuza primirea, însă numai din cauze binecuvântate.

La fiecare vită respective grupă de oi se alătură o tăbliță sau bilet cuprinzând numărul curent, etatea vitei și numele proprietarului.

5. Exponenții sunt îndatorați a purta înșiși grije de vitele lor și a le da hrana trebuincioasă.

6. Se vor distribui douăzeci-șinouă de premii în suma totală de 200 cor., dăruite de comisiunea economică a comitatului Sibiului, și anume se vor distribui următoarele premii:

Grupa I. Bovine de prăsilă (rassa indigenă și străină).

a) tauri de 3—5 ani: 1 premiu de 16 cor.;

b) vaci de 3—8 ani: 1 premiu de 12 cor., 2 premii de câte 10 cor., 1 premiu de 8 cor. și 1 premiu de 6 cor.;

c) junci, junince și tăurenci de 1—3 ani: 1 premiu de 10 cor., 2 premii de câte 8 cor. și 2 premii de 6 cor.;

d) viței și vițele de $\frac{1}{4}$ —1 an: 1 premiu de 8 cor., 2 premii de 6 cor. și 2 de câte 2 cor.

Grupa II. Oi de prăslă.

a) berbeci de 1—5 ani: 1 premiu de 10 cor. și 2 premii de câte 8 cor.;

b) noatini din 1897: 1 premiu de 6 cor. și 2 premii de câte 4 cor.;

c) noatine din 1897: 1 premiu de

mă duc în țîrg. Au venit niște rude ale mele și așa vrea să mă duc să le ved, și să le mai întreb ce mai e prin sat pe la noi.

Tonul blajin cu care s'a adresat George, înduplecă pe colonel și pe cuconița.

— Dute! numai să nu stai mult.

— Am înțeles; trăiți domnule colonel!

Când George se văzu în stradă, se îndreptă repede spre hanul unde știa că trag oamenii din satul lui. Cum intră pe poarta hanului, văzu mai multe cară desjugate; cunoscu numai decât boii lui moș Sandu. Se repezi spre carul lui moș Sandu, unde zări un om culcat. Era moș Trifu. Nu-și mai putea ținea răsufierea când dădu bună ziua lui moș Trifu.

6 cor., 2 premii de câte 4 cor. și 1 premiu de 2 cor.;

d) oi de 1—5 ani: 1 premiu de 8 cor. și 2 premii de câte 6 cor.

(Va urma).

VIIERIT

Culesul viilor.

Cu cât strugurii sunt mai copti, cu atât ei dau un must mai dulce și un vin mai prețios. De aceea culesul ar trebui să se amâne până-ce strugurii se vor fi copt pe deplin. Adesea strugurii se coc și sporesc în zahăr în câteva zile din Octomvrie ca mai înainte în câteva săptămâni. Prin urmare pornindu-se un timp frumos și statornic pe la sorocul culesului, ar trebui să se amâne culesul cu câteva zile; cu chipul acesta strugurii ar spori repede în zahăr și vinul ar deveni mult mai prețios ca de obicei. Și de amânarea aceasta ar trebui să se țină samă mai ales în anii când din pricina timpului nepriincios, coacerea strugurilor s'a întârziat peste măsură. Culesul făcut cu câteva zile mai târziu ca de obicei, nu poate fi decât spre folosul viierilor.

Mulți viieri au obiceiul de a aduna și tescui de-a valma strugurii acri împreună cu cei copti, cei muceziți cu cei sănătoși și cei negri cu cei albi. Acest obicei firește, că e rău. Bine ar lucra viierii adunând și tescuind strugurii copti și sănătoși deosebit de cei acri și mult-puțin stricați, și earăși cei albi deosebi de cei negri. În felul

Moș Trifu se uită cam nedumerit la el. Vezându-l îmbrăcat militărește, simți un fior de frică, își aduse aminte de groaza ce pățise, de când cu răscoala.

— Ce, nu mă cunoști, moș Trifu?

— De!... tu-i fi George cela a Paraschivei!

— Eu, moș Trifule.

— Ei bată-te să te bată, mă băete! Dar' ști că Paraschiva a murit?

— Când?... Cum?... întrebă zăpăcit George. Mama?...

— Apoi, Paraschiva, văduva. O strîns'o D-zeu, ia cam pe la Bobotează. George rămâne înlemnit de vestea aceasta.

— Da al-de moș Sandu, moș Șerban, unde-s?

acesta ar produce un vin alb prețios, altul negru de asemenea prețios, și al treilea fel un vin mai de rănd. Ori cine va alege strugurii în modul arătat, nu se va căi.

Să nu se culeagă strugurii pe rouă și nemijlocit după ploi, când ei sunt încărcăți de apă, ear prin viie se face tină, astfel că se murdăresc oameni, vase, tot. Ceva amânare până dă soarele și se sbicesc strugurii și locul, nu poate fi decât în folosul viierilor.

De sine se pricepe, că vasele și uneltele, ce se întrebuințează la culesul și adunatul strugurilor, trebuie spălate cu leșie și în stîrșit cu apă.

Afumatul buților.

Nu toți viierii sunt cu destulă grije față de curățenia buților. Din pricina aceasta mustul cel mai dulce și mai prețios se preface într'un vin netrebnic.

Intre îngrijirile de căpetenie ale buților se numără afumarea cu pucioasă. Gazul ce se produce prin arderea pucioasei în bute, pustiește numeroșii bureți cari de obicei se prăsesc pe păreții buților goale. El mai nimicește și floarea ce se ivește pe deasupra vinului.

Prin afumare vinul se scutește de oțetire, și peste tot de gust și miros neplăcut.

Gazul de pucioasă întârzie fierberea, mai târziu o curmă aproape cu deservire, și face ca vinul să nu se trezească.

— Apoi, prin tirg. S'au dus cu judecata aceea.

George eși ca un vârtej pe poarta hanului. Picioarele îi tremurau. La cotitura unei străzi zări, ca la vre-o sută de pași, un grup de vre-o zece țărani, cari mergeau grămadă. Alergă după ei și cu cât se apropia, cu atât inima îi bătea mai tare. Când fu aproape de ei, isbucni:

— Bună vremea, moș Șerban, moș Sandu! Ce căutați pe aici?... Când ați venit?... Eh!... uite și Irina!... Da tu, Irino, ce cauți pe aici?... strigă el cu glas înecat.

Irina rămase ca de peatră, vîzînd pe George. Amîndoi amuțiseră, uitîndu-se unu la altu cu lacrimile în ochi.

— Da tu unde stai, George, întrebă moș Șerban:

În timpul cât pucioasa arde, butea goală trebuie rostogolită încetișor. După afumat butea are să rămână câtva timp destupată, pentru a eși gazul de prisos.

Pucioasa trebuie să fie îndeplin curată și de cel mai bun soi.

Când cineva voește să se de pucioasă vinului din bute, aceasta trebuie golită pe jumătate sau mai bine de jumătate, apoi se afumă golul în modul obicinuit. Pentru ca gazul de pucioasă să treacă în vin, butea trebuie clătinată de repețite-ori. Vrînd să oprim fierberea, afumatul trebuie renoit de două, trei ori.

ȘTIRI DE TOT FELUL

In fața alegerilor se pregătesc tare cei interesați, în toate cercurile electorale. La Deva, la Hațeg, la Hunedoara, la Orăștie etc. candidații (aproape toți foști deputați), au mers de au ținut dări de samă despre dieta trecută și au spus ce vor face de-i vor alege de nou.

O grupă de politici români publică prin foile politice un Apel către alegători, îndemnându-i a rămânea acasă și a nu merge la alegeri, căci așa s'a hotărît în conferența lor ținută la Cluj, în luna asta. Apelul e scris de: Dr. I. Rațiu, Dr. V. Lucaciu, P. Barbu, Dr. Z. Chirtop, G. Pop de Basesți, Dr. I. Maniu, R. Patîța, Dr. D. Ciuta, I. Coroianu, Dr. Al. Vajda Voevod, G. Domide, Dr. St. C. Pop, Dr. N.

— Îs ordonanță la domnul colonel.

— Iacă, mîi băete, am venit să ne judecăm din nou.

Irina tot nu-și putea veni în fire. Stătea sficioasă și galbenă la față cu ochii țintă la George.

— Mama... a murit, Irino!

— Ei, sîrmana, zicea moș Sandu, a murit și mai bine că a strîns-o Dumnezeu, că se chinuia de geaba de când ai plecat tu.

Două lacrimi mari și ferbinți se lăsau în jos pe obrazii lui George.

Moș Șerban plecă cu ceialați țărani după el, ear' în urma lor, George și Irina ținîndu-se de mîna începură să-și vie în fire; își povesteau încet ce-a făcut fiecare, de când nu se mai vîzuse.

(Va urma)

Comșa, Mih. Popovici, Dr. T. Mihali, Dr. G. Tripon, Dr. A. Lazar, Dr. A. Vlad.

Conferența directorilor de bănci. Sâmbăta trecută a avut loc la Sibiu conferența directorilor de bănci românești din țara noastră. S'au înțeles asupra mai multor lucruri și treburi, prin care să se asigure bunul mers la băncile noastre și să fie regulată normala lor dezvoltare.

„Ardeleana“ a fost reprezentată prin noul seu director Dr. A. Vlad, care, precum aflăm, a fost primit cu multă atenție și iubire de noii d-sale colegi directori. A fost ales în comisia permanentă (un fel de comitet) al conferenței, ear' în comisie a fost ales de raportor al ei. Deși dar' pentru întâiașidată a luat parte la desbaterile acestui corp însemnat, dl Dr. Vlad a referat afacerile supuse desbaterilor conferenței, distingîndu-se și aci, și dovedind astfel și în cercurile cele mai chemate, cât de serios lucrează grupa dlui Dr. Mihai care conduce azi afacerile »Ardelenii«, când astfel de puteri alese caută și grupează în jurul institutului.

Femea vîndută. Foile engleze scriu, că un Englez și-a vîndut zilele acestea soția, *pentru o pipă de tutun!* S'a săturat de traiul cu ea și-a vîndut-o și pace. Cumpărătorul a fost un prieten bun de-al soțului. Dar' e de gîndit, că o femeie pe care o vinzi pentru o pipă de tutun, nu face nici atîta.

În Anglia casul nici n'a produs așa mare senzație, deoarece-ce vînzarea de femei e obicinuită acolo. Există în Anglia o lege veche, care asigură bărbatului dreptul de a-și vinde soția la licitație, dacă o prinde că i-a devenit necredincioasă și se află bărbați de aceia cari se și folosesc de aceste drepturi. Așa în 6 Iunie 1891 s'a întîmplat în Wakefield, că un ocnar și-a dus soția de funie la tîrg și a vîndut-o pentru 10 shillingi. Un cas analog s'a întîmplat și în anul 1859, când un țeran englez din Dudley și-a vîndut soția la licitație, unde a căpătat însă numai 25 de crețari. Tot pentru prețul de 25 de crețari s'a vîndut în 1820 în Canterbury la licitație încă o femeie, și anume în tirg între vaci.

O groaznică nenorocire în România. Joi spre Vineri, în săptămîna trecută, pe linia ferată Bucu-

rești—Verciorova s'a întâmplat una din cele mai mari nenorociri de trenuri, care a costat viața alor zeci de persoane și pagube de sute de mii!

Un tren accelerat plecase din stația Palota și după el la 8 minute, plecase un tren de povară, ducând zeci de vagoane cu petrolu. Având să coboare un țipiș mare, trenul accelerat și-a strâns pedecile, ca să nu fugă prea repede și să sară din șine, și cobora încet (precum e prescris) clinul drumului. Intr'aceea ajunse și trenul cel de petrolu la țipiș, și acest tren având pedecile prea slabe, n'a putut fi ținut să meargă așa de încet cum se cere, ci a fost scăpat pe linie în jos, și a început a fugi tot mai tare și mai tare, amezător de repede, apropiindu-se de acceleratul ce-i mergea înainte. Mașinistul dela trenul de petrolu a început a da signale desnădăjduite prin fluerăturile trenului seu, dar' a fost prea târziu, acceleratul a fost ajuns dinapoi, isbit cu putere uriașe și svêrlit din șine în prăpastia din josul drumului, apoi trenul de petrolu s'a răsturnat și a căzut și el și vagoanele de petrolu au luat foc dela mașini și au plesnit și ardeau ca o mare de foc! Era ceva teribil!

A doua zi mulțime de lume a venit la fața sinistrului loc. Iată cum descriu foile că ce au găsit acolo:

Pe o întindere de peste două sute de metri, linia ferată este cu totul distrusă, așa încât în acel loc acum se face trecere pe jos a persoanelor până dincolo de prăpastie, unde s'e sue pe alt tren.

Priveliștea e îngrozitoare: Un morman de ruine cari ardeau încă pe la orele 4 d. a. și din cari nu mai puteai deosebi nimic. Vagoanele arsese de tot, nu mai rămăsese decât bucățile de fer, grămădite unele peste altele, îndoite, rupte.

Pe un mal se aflau cadavrele celor 9 morți, prefăcute în scrum. Intre ele se afla și cadavrul unei femei, care avea încă în brațele ei doi copii, arși cu totul.

În timpul când se făcea trecerea persoanelor, rătăceau printre șine un bărbat și o femeie. Era femeia unuia din morți, care împreună cu cumnatul seu își căuta bărbatul. Sub o ruină, întrevăd o mână, o apucă, trage de ea, dar' mâna se desface de corp. Femeia vede în degetul cadavrului o verighetă,

o scoate, cetește numele ce era scris pe el și apoi dă un țipet căzând leșinată: Inelul purta numele ei: Marița Georgescu, era inelul pe care-l purta bărbatul seu!

Mecanicul, foștistul și toți funcționarii cari se aflau în trenul de marfă au fost omorâți pe loc, și n'a scăpat de cât un singur om, care se afla de serviciu la vagonul cel din urmă.

Di Balaban, directorul general al poștei a trimis o circulară tuturor oficiilor postale prin care cere de urgență a-i face cunoscut ce anume pachete, scrisori sau lucruri de valoare au trimis cu trenul 3 accelerat.

Aceasta pentru faptul, că corespondența fiind arsă, trebuie a se stabili ce anume a fost în ea, precum și pagubele.

Pagubele pricinuite de această teribilă catastrofă sunt de cel puțin 400 de mii lei.

Frumoasă petrecere populară

a fost la Stă-Măria-mică în comuna Mada. Di preot I. Bogdan, care a înjghebat aci un cor țărănesc în 2 voci, a dat cu corul seu un concert cu declamațiuni. S'a cântat «Ce faci Ioano? «Mândruță cu casa 'n colț», «Anghelușa», «Așa joacă pe la noi», ear' Avram Marcu a declamat «Pe pământul Turcului», și la urmă s'a jucat «Călușerul». Cântările au fost bine executate de corul de tineri, și poporul e foarte încântat de isprava pe care ved că o ajung fiii lor. Declamația de Coșbuc a produs mult haz. Jocul Călușerilor a dovedit istețime și vênjosie la flăcăii jucători, — toți și toate au fost aplaudați și aclamați de publicul privitor. Au participat și inteligenți din comunele vecine Ardeu, Balșa, etc. Di preot Bogdan, arangeatorul petrecerii, merită toată lauda pentru atari mișcări culturale în sînul poporului seu.

Oficieri românidecorați.

Mai. Sa Monarchul nostru a conferit colonelului Averescu din statul major român ordinul Coroana de fier cl. II., ear' majorului Exarcu ordinul Francisc Iosif cl. II. Amândoi acești oficieri au însoțit pe moștenitorul de tron român, principele Ferdinand, la manevrele împărătești ale armatei noastre.

Istețime turcească de a-și câștiga mireasă. S'e știe că turcoai-cile sunt ținute ca închise de publicul

mare și mai ales de bărbați, încât cavalerii turci cu multă silă ajung să facă curte seducătoarelor coconițe turcești. Un beiu turc însă a găsit după multă spargere de cap, chip de a-și asigura bunăvoința unei siriene dela Bosfor, fica unui înalt funcționar de stat în Constantinopol. Se amoretase loc de ea beiful turcesc, dar' fiind de o poziție mai inferioară, părinții fetei nu se învoeau cu nici un preț să împlinească ferbintele dor al înamoraților, așa că bieții de ei se uscau de dor și de dragoste. S'e întâmplă că cu ocaziunea unei festivități iubilare s'e iluminează Bosforul. Fata câștiga învoirea părintească de a se plimba însoțită de o sclavă, pe apele Bosforului, seara pentru a privi feerica iluminare. Prin ajutorul sclavei ea avisează pe cavalier despre plimbare. Beiful aleargă într'un suflet, își ia o barcă și urmărește fata în plutire. La un loc potrivit face ce face și dă o lovitură bărcii cu fata, încât o întoarce cu fundul în sus, ear fata cade 'n mare. Atunci voinicul sare 'n apă și-și pescuește sirena, aducându-o în brațe în barca sa. A dus-o după aceea la părinți, unde s'a prezentat apoi ca mântuitorul vieții ficei lor. Se 'nțelege că părinții și-au schimbat purtarea rece față de tinêrul turc, l-au primit voioși între ei și mai târziu s'au învoit la căsătoria lor. Fiind-că grija pentru asigurarea traiului nu le prea sparge capul, zice-se că ar trăi în completă mulțumire.

Care nu știe numera și scrie?

Intr'un oraș maghiar de pe pusta ungurească trăește un comerciant de porci foarte bogat cu numele Csorba. Apropiându-se alegerile, ce-i trăsnește prin minte lui Csorba? S'e-și pună și el candidatura la deputație. Un profesor din acel oraș scriind despre această candidatură spunea, că Csorba nu știe nici numera măcar, de scris nici pomenire. A doua zi se întâlnește candidatul cu profesorul în piață.

— Ce-am auzit, dle profesor, că ai scris despre mine, că nu știu nici măcar numera.

— Da, am avut îndrăsneala.

— Vê rog să veniți atunci în prăvălia asta, s'e vedem, care din noi doi știe numera mai bine. În prăvălie, Csorba își scoate portofelul tixit de hârtii de câte o miie și începe a numera din hârtiile acestea până la o sută.

— Acum te rog, să numeri mai mult, dle profesor. Profesorul a trebuit să recunoască, că n'are destulă pricepere în numărarea... hârtiilor de o mie.

— Să vedem acum, cum stăm cu scrierea? Vă rog să-mi dați două poște (vechsele).

Pe una din acestea Csorba și-a mângălit cum a știut numele.

— Pe cealaltă te rog s'o iscălești dta, dle profesor, apoi să le ducem la bancă, să vedem, care din cele două scrisori este mai bună? (adecă pe care dă banca mai mult!)

Cununie. Domnul Dr. Alexandru de Vajda-Voevod din Olpret și-a sêrbat cununia religioasă cu d-șoara Elena E. Safrano, în ziua de 9/22 Septemvrie la orele 4 p. m. în biserica grecească cu hramul sf. Treimi din Cetatea Brașovului. Adresăm tinerei părechi felicitările noastre!

Cum se câștigă cetitorii de jurnale? Un jurnalist din America, ai cărui cetitori în partea cea mai mare erau țărani agricultori, a publicat în jurnalul său astă primăvară următorul anunț:

„Deoarece economii peste vară sunt așa de ocupați cu lucrul de câmp, încât nu le rămâne destul timp și pentru cetirea foilor, voi publica în foaia mea numai cele mai de lipsă știri, și anume numai pe pagina primă, pe când cealaltă trei pagini le voi unge cu otravă de muște. Prin aceasta nu le răpesc stimaților mei cetitori timpul, ear' pe de altă parte îi despăgubesc prin aceea, că le dau această materie pentru stêrpirea insectului fatal, care este o adevărată plagă pentru vitele economilor noștri“.

Jurnalistul a făcut prin această procedură un minunat „gheșeft“, căci prețul otrăvii nu a făcut nici a zecea parte din spesele de tipar, pe cari și-le-a cruțat jurnalistul. Dar' și cetitorii au fost mulțumiți, căci au nimicit în modul acesta milioane și milioane de muște.

Un alt redactor al unei foi pentru popor a tipărit în decursul verii numai pagina întâie și a patra din jurnalul său, ear' cele două din mijloc le-a lăsat libere. Aceasta a motivat-o el așa că, deoarece economul pe timpul lucrului de câmp de regulă își învêlue de mâncare în hârtia de jurnal, aceasta îi poate strica sănătății, căci colorarea de tipar

conține astfel de substanțe, cari periclitează sănătatea omului, deci el dă o lăture a hârtiei, curată. Jurnalistul american ținând cont de aceasta, a lăsat cele două pagini albe, pentru-ca economii să-și poată pacheta slănină și brânza liniștit, fără frică de a se otrăvi.

Români în școala de cadeți.

Ni-se scrie din Sibiiu, că cu începutul anului școlar 1901/2 s'au admis în școala de cadeți de infanterie de-acolo pe basa examenului de primire depus cu succes, următorii tineri români: Ioan Cloajea din Băița (com. Sibiiului); Eugen David din Sebeș (com. Sibiiului); Camilo Roșca din Făgăraș (com. Făgărașului), Stefan Șarcadi din Oradea-mare (com. Bihariei), Constantin Străulea. A. Stoica și Stefan Stroian din Sibiiu (com. Sibiiului), Ioan Muntean și Ioan Vătășan, din Brașov (com. Brașovului); ear în decursul pregătitor de 1 an: Alexandru Codarcea din Turda, Art. Domșa din Șeica-mare, Nic. Dordea din Vale, Traian Muțiu din Hălmagiu și Stefan Pop din Uz.

Mare licitație de cai militari.

În Timișoara ajung la licitație în 30 Septemvrie și 1 Octomvrie n. a. c. de dimineața la oarele 8 începând 200 cai militari prin divisiunea 7 a regimentului de tren Nr. 2 Licitația va avea loc pe câmpul de exerciere dintre rondou și piață. Avis amatorilor!

Din însărcinarea „Reuniunii Economice“:
Editor și redactor responsabil: Ioan Moța.

697—1901. végrh. szám.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróság 1899. évi 1898. évi Sp. II. 744/2 számú végzése következtében Dr. Draia Eneas ügyvéd által képviselt »Ardeleana« tak. és hit. intézet javára Orbonas Gyula m.-illyei lakos ellen 6480 kor. s jár. erejéig 1899. évi aug. hó 22 én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 640 koronára becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarha nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-illyei kir. járásbíróság 1899. évi V. 309/2 számú végzése folytán 6480 kor. tőkekövetelés ennek 1895. évi novemb. hó 1. napjától

járó 8% kamatai, és eddig összesen 194 kor. 60 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig Maros-Illyén alperes lakásán leendő eszközzésére 1901. évi október hó 5. napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legöbbit ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt M.-Illyén, 1901. évi szept. hó 9. napján.

Dobra László,
kir. bír. végrh.

961—1901. tk. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirótt kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szászvárosi kir. bíróságnak 1901. évi V. 757 számú végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt »Ardeleana« pénz- és hitelintézet részvénytársaságnak Loboncz Nicolae és társai szerekai lakosok elleni 400 kor. tőke, ennek 1898. évi 7/XI-től járó 6% kamatai 80 kor. 94 fill. eddigi valamint ezuttali 4 kor. 10 fill. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 3248 koronára becsült lóvak, csikó, ökrök, tehének, borju, kocsik, hordó, szélrosta, széna, buza és kukoricza birói árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírózágnak 1901. évi 680/6 számú végzése folytán a helyszínén vagyis Szerekán adósok lakásán leendő eszközzésére 1901. évi október hó 17-ik napjának délelőtti 8 órája tűzetik határidőül, a midőn is a fennti ingók esetleg becsáron alul is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni.

A befolyandó vételár pedig birói lététbe fog helyezettetni néhány törvény akadály esetén.

Kelt Szászvároson, 1901. évi szept. hó 15-én.

Rácz Árpád,
kir. bír. végrh.

966—1901. kir. bir.

Árverési hirdetés.

Alólírott kir. bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §§-ai értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 746 sz. végzése folytán Dr. Draia Eneas szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaságának Loboncz Nicolae és társai szerekai lakosok elleni 1600 kor. tőke, ennek 1898. évi 14/II.-től járó 6% 114 kor. 14 fil. eddigi valamint ezuttali 4 kor. 10 fil. árverés kitűzetési költségek erejéig kielégítésként le és felülfoglalt és 3248 koronára becsült lóvak, csikó, ökrök, tehének, borju, sertések, kocsik, hordó, szélrosta, széna, buza és kukoricza birói árverésen el fognak adatni.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi V. 679/6 számú végzése folytán a helyszínen vagyis Szerekán adósok lakásán leendő eszközzésére 1901. évi október hó 17-ik napjának délelőtti 8 órája tűzetik határidőül, a midőn és a fentti ingók esetleg becsáron alól is, azonban csakis készpénz mellett fognak eladatni a befolyandó vételár pedig birói létbe fog helyezetteti néhány törvény akadály esetén.

Kelt Szászvároson, 1901. évi szeptember hó 15-én.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMÍ, SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 330.000.
(92) Depuneri: peste cor. 2,000.000. 35—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arândează și exarândează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

2874—1901. tkvi. sz.

Árverési hirdetés és árverési feltételek.

A m.-illyei kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Hosszu Ferencz dévai ügyvéd ált. képviselt Kaináncz Nicolae h.-dobrai lakos javára, Dátka Demeter karastói lakos elleni vajtási ügyében 203 kor. 90 fil. tőke, ennek 1900. május 9-től járó 5% kamatja, 56 kor. 60 fill. és 17 kor. 60 fill. eddigi, valamint jelenleg 17 kor. 60 fillérben megállapított költség, továbbá csatlakozást nyert dévai előlegezési szövetkezet javára 60 kor. tőke s jár. a dévai tpenztár r. t. javára 162 kor. tőke s jár. végül az „Ardeleana“ szászvárosi hitelintézet tptár javára 300 kor. s jár. kielégítése végett az árverést elrendelte.

A dévai kir. törvényszék területén fekvő s a bácsfalvi 136 sz. tjkvben irt A. † 1. rsz. 475. hrsz. ingatlan 787 koronában megállapított kikiáltási árban 1901. évi december hó 2. napján d. e. 9 órakor Bácsfalva község előljárósági irodában megtartandó nyilvános árverésen kö-

vetkező feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m: 1. Ha a megállapított kikiáltási áron felüli ígérletet senki sem tenne az árverésre kitűzött ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog. 2. Árverezni kívánok bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 78 kor. 70 fill. készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333 sz. a kelt I. M. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontján a hivatalos órák alatt a kir. jbiróság tkvi irodájában és Bácsfalva község előljáróságnál megtekinthetők. A kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Kelt M.-illyen, 1901. június hó 11.-én.

Előadó helyett

kir. jbiró.

De vânzare. In strada porumbului nr. 5 in Orăștie, este a se vinde din mână liberă o casă, împreună cu o grădină bine arangeată. A se adresa la **Ferenczy István.**

„Minerva“
Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele: ☞

Opuri, Broșuri și ☞
Placate ☞ ☞ ☞ ☞
Bilete de logodnă și ☞
cununie ☞ ☞ ☞ ☞
Carte și epistole ☞

☆ Circulare ☆
& pre-curenturi

Note, Bilete de vizită ☞
după plac și ☞ ☞
cerere ☞ ☞ ☞ ☞
Registre și imprimare
Anunțuri, ☞ ☞ ☞
Compturi și Adrese.
Bilanțuri etc. etc. ☞

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce coman-de prompt și cu cea mai mare acurateță!

Comande din afară se efectuează repede!

